

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság  
3.Bf.119/2020/15. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2020. október 28. napján tartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt I. r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2020. március 10. napján kelt 24.B.781/2018/71. számú ítéletét I. r. és II. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 2 (két) évre enyhíti, annak végrehajtási fokozatát börtönben jelöli meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 5 (öt) évi próbaidőre felfüggeszti, a próbaidő tartamára elrendeli az I. r. vádlott pártfogó felügyeletét.

A közügyektől eltiltást mellőzi.

A feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés a szabadságvesztés végrehajtása esetére vonatkozik.

Megállapítja, hogy az I. r. vádlott helyesen 2016. május 5. napjától 2016. május 6. napjáig volt őrizetben, 2016. május 7. napjától 2016. november 7. napjáig előzetes letartóztatásban, 2016. november 8. napjától 2017. május 3. napjáig házi őrizetben.

A beszámításra vonatkozó rendelkezést pontosítja, a házi őrizetben töltött időt akként számítja be, hogy egy napi szabadságvesztésnek 4 (négy) nap házi őrizetben töltött idő felel meg, és az a szabadságvesztés végrehajtása esetére vonatkozik.

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.1745/2018. szám alatt kezelt bűnjeljegyzék 13. tétele száma alatt bevételezett 1 darab Iphone 5C típusú mobiltelefont és a 14. tétele száma alatt bevételezett SIM kártyát Személyi lakásnak rendeli kiadni.

A bűnügyi költség tekintetében hozott rendelkezést akként változtatja meg, hogy az I. r. vádlott 1.298.921 (egymillió-kétszázkilencvennyolcezer-kilencszázhuszonegy) forintot, a II. r. vádlott 2.429.149 (kétfmillió-négyszázhuszonkilencezer-száznegyvenkilenc) forintot köteles az államnak megfizetni, 1.182.853 (egymillió-száznyolcvankétezer-nyolcszázötvenhárom) forintot az állam visel.

I. r. vádlott tényleges tartózkodási helyeként és kézbesítési címeként Cím1 szám alatti címet, II. r. vádlott lakcímeként Cím2 ajtó alatti címet, tényleges tartózkodási helyeként és kézbesítési címeként Cím3 alatti címet tünteti fel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. és II. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során az I. r. vádlott kirendelt védőjének díjával 55.100 (ötvenötezer-egyszáz) forint bünyügyi költség merült fel, melyet az állam visel.

Az ítélettel szemben további fellebbezésnek nincs helye.

## INDOKOLÁS

- [1] Az elsőfokú bíróság ítéletében I. r. vádlottat a Btk. 178. § (1) bekezdés I. és IV. fordulatában meghatározott és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklás büntetében mondta ki bűnösnek és ezért őt 3 év 9 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról és az általa előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időnek a szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról.
- [2] II. r. vádlottat a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott és e szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében mondta ki bűnösnek és ezért őt 1 év 9 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról és az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról.
- [3] Rendelkezett továbbá a bűnjelekről, az eljárás során felmerült bünyügyi költség összegéről és annak viseléséről.
- [4] Az ítélet ellen az ügyész mindkét vádlott terhére a büntetés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést, a váddal egyező tényállás és a súlyosabb minősítés, társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetékének (Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés) megállapítása és a büntetés tartamának emelése végett.
- [5] Az I. r. vádlott a részére nyitva álló határidő alatt nem élt külön jogorvoslati kérelemmel, a védője elsődlegesen a tényállás téves megállapítása és téves jogi minősítés miatt felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbezett.
- [6] A II. r. vádlott és védője a kábítószer-kereskedelem büntetékének vádja alól felmentés és eltérő minősítés megállapítása, és ebből következően enyhítés érdekében élt jogorvoslati kérelemmel.
- [7] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.312/2020/3. számú átiratában az elsőfokú ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn, a védelmi fellebbezéseket alaptalannak találta.
- [8] A fellebbezések elbírálása végett a Be. 598. § (2) bekezdésének figyelembe vételével tanácsülés kitűzését indítványozta, bejelentette, hogy az esetleges nyilvános ülésen nem kíván részt venni.
- [9] Kifejtette, hogy a fellebbezések a tényállás megalapozottságát, illetőleg a minősítést is vitatják, ezért a fellebbezés elbírálása során a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése az irányadó, a felülbírálatnak teljes körűnek kell lennie.

- [10] Álláspontja szerint a törvényszék az eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta. Az első tárgyalást még a 2017. évi XC. törvény (Be.) 2018. július 1. napjával történő hatályba lépését megelőzően kitűzte, ugyanakkor az I. rendű vádlott már élt az új Be. 430. § (1) bekezdésében meghatározott lehetőséggel.
- [11] Ügyfelderítési kötelezettségének - a bizonyítási indítványokat is figyelembe véve- eleget tett.
- [12] A mérlegeléssel megállapított történeti tényállást megalapozottnak találta, az ügyészi fellebbezésben a részbeni megalapozatlansággal kapcsolatos részt nem tartotta fenn. Utalt arra, hogy a bíróság csak azon tényeket írta a vádlottak terhére, melyekre vonatkozóan egyértelmű következtetést lehetett levonni, figyelembe véve azon alapelvet, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított tény a büntetőjogi felelősség megállapításánál nem lehet figyelembe venni.
- [13] Indokolási kötelezettségének eleget téve mérlegelő tevékenységéről megfelelően számot adott, kellően indokolta, hogy a szándékegységben megvalósított kereskedést - bár ennek gyanújára merültek fel adatok - miért nem látta megállapíthatónak.
- [14] A tényállásból okszerűen vont következtetést I. rendű és II. rendű vádlott bűnösségére is. Cselekményük minősítése is törvényes.
- [15] Álláspontja szerint a büntetés kiszabása során a vádlottak terhére és javára írható körülményeket megfelelően vette számba a törvényszék, a II. rendű terheltet érintően annyi kiegészítést indítványozott, hogy a terhelt iratokkal igazoltan mozgásszervi és szemészeti problémákkal küzd, ezért az enyhítő körülményeket az ő vonatkozásában e betegségekkel helyesbíteni szükséges.
- [16]

Az így kiegészített bünteteskiszabási tényezőkre is figyelemmel az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott büntetések eltúlzottan enyhék, nem felelnek meg a büntetés céljának, különösképpen a generális prevenciót nem szolgálják. Esetükben a középértéktől lefelé történő eltérésnek van alapja, ugyanakkor mindkét vádlottal szemben indokolt hosszabb tartamú, a törvényi minimumot kissé meghaladó tartamú szabadságvesztés és ehhez igazodó közügyektől eltiltás kiszabása, a II. rendű terhelnél a szabadságvesztés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzése mellett.

- [17] A járulékos rendelkezések körében észrevételezte, hogy a lefoglalt bűnjelekről történő rendelkezés annyi pontosítást igényel, hogy a bűnjeljegyzék 13-14. tétele száma alatti telefont és SIM kártyát Személyi és nem II. r. vádlottnak kell kiadni. Az ő tulajdona, tőle került lefoglalásra 2016. április 29. napján (nyomozati irat 1401-1407. oldal).
- [18] Mindezek alapján indítványozta a Fővárosi Ítéletáblának, hogy a Fővárosi Törvényszék 24.B.781/2018/71. számú ítéletének rendelkező részét a Be. 606. § (1) bekezdését figyelembe véve

változtassa meg, mindkét vádlottal szemben alkalmazzon súlyosabb, az indítványuknak megfelelő büntetést, a lefoglalt tárgyakkal kapcsolatos rendelkezést pontosítsa, a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket egészítse ki, egyebekben azt hagyja helyben.

- [19] Az I. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában az I. r. vádlott korábbi védőjének elsődlegesen a tényállás téves megállapítása és a cselekmény helytelen jogi minősítése miatt, felmentés érdekében, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. A felmentést alapvetően bűncselekmény hiányára, ha ezzel nem értene egyet a másodfokú bíróság, akkor bizonyítottság hiányára alapította, megjegyezve, hogy azt alapvetően kötelességszerűen tartja fenn, mivel kötve van a korábbi védő fellebbezésének tartalmához.
- [20] Az eltérő jogi minősítés körében hivatkozott a korábban eljáró védő tárgyaláson tartott perbeszédében foglaltakra, ennek megfelelően a Btk. 178. § (5) bekezdése szerint kérte minősíteni az I. r. vádlott terhén megállapítható bűncselekményt.
- [21] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ítéletében a bűnösségi körülményeket nagyobb részben helyesen állapította meg, azonban tévedett, amikor súlyosító körülményként értékelte az I. r. vádlott büntetett előéletét. A 2012-ben elkövetett könnyű testi sértés vétsége ugyanis súlytalan, ezért lényegében az I. r. vádlottat büntetlen előéletűnek kell tekinteni. E körülményre, valamint az elsőfokú bíróság által helyesen értékelt további nyomatékos enyhítő körülményekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az I. r. vádlottal szemben kiszabott fő-és mellékbüntetés enyhítését indítványozta.
- [22] A II. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének azon része teljes egészében megalapozott, mely arra vonatkozik, hogy miért nem látta a Fővárosi Törvényszék megállapíthatónak a vádlottak bűnösségét a vád tárgyát képező közös kábítószer termesztésben és kábítószer-kereskedelemben. E vonatkozásban álláspontja szerint a bíróság a bizonyítékokat megfelelően mérlegelte és helyes ténybeli és jogi következtetésre jutott.
- [23] Az elsőfokú bíróság ítélete azonban részbeni megalapozatlanságban szenved abban a tekintetben, hogy Személy1 eljárás során tett vallomásai alapján helytelenül következtetett arra, hogy II. r. vádlott bűnös kábítószer-kereskedelem büntetéseben, e részbeni megalapozatlansági okot azonban a másodfokú eljárásban az ügyiratok tartalma és helyes ténybeli következtetés alapján kiküszöbölhetőnek tartotta.
- [24] Utalt arra, hogy védence az eljárás során mindvégig elismerte, hogy a lakásában marihuánát és badargombát termesztett saját fogyasztásra, következetesen tagadta azonban azt, hogy bárkinek kábítószerért értékesített volna.
- [25] E nyilatkozatát az eljárás során beszerzett számos bizonyíték sem cáfolta, sőt inkább megerősítette azt. Egyedül Személy1 első gyanúsítotti vallomása volt az, amire az ítéleti tényállás ezen részét a bíróság alapította.
- [26] Személy1 vallomásakor saját nyilatkozata szerint, de a rendőri jelentésekkel igazoltan is kábítószer hatása alatt állt. Az eljáró nyomozók ennek ellenére nem tisztázták, hogy Személy1 kihallgatható állapotban volt-e, képes volt-e adekvát, valóságnak megfelelő nyilatkozatot, illetve vallomást tenni,

hanem megkérdezték tőle, hogy kitől vette a füvet. Mivel a rendőrök II. r. vádlottat keresték, Személy1 őt nevezte meg, mint akitől vásárolt. több alkalommal rendelt Személy1sal közös munkahelyükről pizzát a Cím4. szám alá, aki ezért tudta vallomásában ezen ingatlant védencéhez kötni.

- [27] A nyomozó hatóság 2017. április 27. napján foganatosított szembesítést védence és Személy1 között. A szembesítés eredményre vezetett és az akkor vallomástételi képességében már nem korlátozott Személy1 nem tartotta fenn korábbi vallomását és elmondta, hogy azért tett védencére terhelő vallomást, mert ezt akarták tőle hallani.
- [28] Ugyanezen a napon tartott folytatólagos kihallgatásán megerősítette a szembesítésen előadottakat, vállalva azt a következményt, hogy hamis vád miatt feljelentést tett a nyomozó hatóság ellene.
- [29] Az elsőfokú bíróság - bár rendkívül szűkszavúan - hivatkozott Személy1 telefonjában található információkra és Viber üzenetekre, ezek tartalmát azonban nem jelölte meg, és így nem lehet megállapítani azt sem, hogy ezekből miért jutott az ítélet szerinti következtetésre.
- [30] Személy1 kérdéses telefonkészülékében lévő adatokat igazságügyi szakértő vizsgálta meg és rögzítette annak eredményét a szakértői véleményében. Ezen adatok semmilyen terhelő információt nem jelentenek a II. r. vádlottra. A rögzített információkban védence és Személy1 között a kizárólag 2017. április 23. napján történt sms üzenetváltás található, mely autószereléssel kapcsolatos. Ezt a szálát a nyomozó hatóság leellenőrizte és bizonyítást nyert, hogy védence gépkocsija valóban szerelőnél volt a kérdéses időszakban.
- [31] A Viber üzenetek tartalmával kapcsolatban Személy1 már az első kihallgatásán sem tudott konkrét nyilatkozatot tenni, vallomása szerint az azóta eltelt idő miatt nem tudja, hogy azok tartalma mit jelent.
- [32] Utalt arra, hogy további kérdéseket vetnek fel Személy1 első nyilatkozatában és vallomásában szereplő marihuána mennyiségek is. Az ítéleti tényállás szerint az elsőfokú bíróság elfogadta, hogy 60 gramm marihuánát értékesített a II. r. vádlott Személy1nak, az ő vallomásait értékelő rendőri jelentések azonban azt rögzítik, hogy Személy1 nyilatkozatai szerint minimum 10 gramm marihuánát vásárolt védencétől. Amennyiben a mennyiségre eltérő adatok állnak rendelkezésre, a vádlottra legkedvezőbbet lehet csak figyelembe venni. A 10 gramm marihuána tiszta hatóanyag tartama 0,2 gramm, ugyanakkor a 60 gramm marihuána tiszta hatóanyag tartama sem haladja meg a csekély mennyiség felső határát.
- [33] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítélet tábla a II. r. vádlottat az ellene kábítószer-kereskedelem büntette (Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulata) miatt emelt vád alól mentse fel és bűnösségét kizárólag kábítószer birtoklás büntetében (Btk. 178.§ (1) bekezdés I. fordulata) állapítsa meg.
- [34] A büntetés kiszabása során enyhítő körülményként értékelje a II. r. vádlott büntetlen előéletét, az eljárás során mindvégig hangoztatott, büntetőjogi felelősségére is kiterjedő beismerő vallomását, megbánását. Enyhítő körülmény az elsőfokú ítéletben hivatkozottakon túlmenően védence megromlott egészségi állapota, melyet orvosi iratokkal is igazoltak. Nyomatékos enyhítő körülmény

a jelentős időmúlás, továbbá az is, hogy védenca életvezetésében, személyi körülményeiben a cselekmény óta önerőből és tartósan jelentős pozitív változás állt be.

- [35] Álláspontja szerint az enyhítő körülmények túlsúlyára, valamint az eltérő minősítésre tekintettel a II. r. vádlottal szemben az elsőfokon alkalmazott büntetésnél enyhébb mértékű felfüggesztett börtönbüntetés felel meg a büntetés kiszabási elveknek. Egy rövidebb tartamú, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés elegendő visszatartó erőt jelent ahhoz, hogy védencét visszatartsa újabb bűncselekmény elkövetésétől, mely megfelel a generális prevenciónak is.
- [36] A másodfokú bíróság az ügyben a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tűzött ki, melyen az ügyész bejelentésének megfelelően nem vett részt.
- [37] Az I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakat és a bejelentett jogorvoslati kérelmet is fenntartotta, a súlyosítás iránt bejelentett ügyészi fellebbezésnek nem látta alapját.
- [38] Az I. r. vádlott bűnügyi nyilvántartásból ismertetett adatai alapján kérte védencét büntetlen előéletűnek tekinteni, mert az már nem tartalmazza a könnyű testi sértés vétsége miatti elítélését, a vádlott terhére értékelhető körülmények száma ezáltal csökkent.
- [39] Hangsúlyozta, hogy az I. r. vádlott életvezetésében pozitív irányú változás következett be, teljes mértékben felhagyott a kábítószer fogyasztással, külön elterelésre sem volt szüksége, dolgozik, rendszeres jövedelme van, a személyi körülményeit rendezte, ezek mind olyan tényezők, amelyek a büntetés enyhítése irányába hatnak.
- [40] A II. r. vádlott védője a nyilvános ülésen a fellebbezést és annak írásbeli indokolását is fenntartotta.
- [41] Ismételten kiemelte a II. r. vádlott javára értékelhető enyhítő körülmények nagy számát, a büntetlen előéletét, a jelentősen megromlott egészségi állapotát, melyeket okiratokkal is alátámasztottak, a jelentős időmúlást, mely neki nem róható fel és az életkörülményeiben bekövetkezett jelentős változásokat. Hangsúlyozta, hogy védenca a munkájával, nemcsak maga, de családja megélhetését is biztosítja, stabil párkapcsolatban él, amelyben gyereket szeretnének vállalni, sikerült minden káros szenvedélyéről leszoknia. E körülmények alapot adhatnak a vele szemben kiszabott büntetés enyhítésére.
- [42] I. r. vádlott felszólalásában elmondta, hogy nagyon sajnálja a történeteket, a tettét megbánta, azóta volt ideje gondolkodni a cselekményén. A kábítószer fogyasztásról leszokott, elterelésre sem volt szüksége. Meglátása szerint másoknak nem ártott, csak magának, meggondolatlanul cselekedett. Az utolsó szó jogán ismételten megbánását fejezte ki, és előadta, hogy saját vállalkozás indítását tervezi, amihez már beszerezte az eszközök egy részét, építőipari gépeket szeretne készíteni.
- [43] A személyi körülményei körében előadta, hogy egyedül él, élettársa, tartásra szoruló hozzátartozója, betegsége nincs. A Cég1-nél dolgozik betanított munkásként, havi jövedelme nettó 170.000 forint, tartozás nem terheli. Más büntetőeljárás nincs vele szemben folyamatban.
- [44] II. r. vádlott felszólalásában azt hangsúlyozta, hogy nagyon megbánta, amit tett, de kényszerhelyzetben cselekedett. Próbálta a betegségeit rendes orvosi úton megoldani, de ez nem

sikerült. Volt olyan eset, hogy az ágyból sem tudott felkelni, és a munkáját sem tudta ellátni, ezért alternatív megoldást keresett. Ez az ügy komoly tanulópénz volt a számára, a kábítószer fogyasztásról leszokott, ilyen helyzet soha többet nem fog előfordulni. Kérte, hogy a súlyosítást célzó ügyészi fellebbezésnek ne adjon helyt a másodfokú bíróság, hogy a munkáját, a megkezdett életét tovább tudja folytatni. Az utolsó szó jogán kiemelte, hogy soha senkinek nem adott el kábítószer, nem érti, hogy Személy1 miért állította ezt.

- [45] A személyi körülményei vonatkozásában elmondta, hogy élettársi kapcsolatban él, a Cég2. kültagja, mely cég a közúti áruszállításban tevékenykedik, és nettó havi jövedelme 166.000 forint. Betegségeit illetően előadta, hogy folyamatos gyulladásban van a szervezete, mely az ízületeire és a szemére is kiterjed, arthritise és pikkelysömöre is van, melyekre rendszeresen gyógyszert szed. Vagyonát képezi egy Citroen Jumper típusú zárt furgon, és 320.000 forint tartozás terheli, melyet 10 havi részletben törleszt, ebből 4 havit már kifizetett. Más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban.
- [46] A fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.
- [47] A fellebbviteli főügyészség által fenntartott fellebbezés a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjára alapítottan csak a kiszabott büntetés nemét és mértékét sérelmezte, a védői fellebbezések azonban elsődlegesen a vádlottak felmentésére irányultak. Ez utóbbira tekintettel az ítélőtábla a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés alapján - az elsőfokú ítéletet az azt megelőző eljárással mindkét vádlott tekintetében teljes terjedelmében felülbírálta.
- [48] A felülbírálat kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére. A Be. 590. § (7) bekezdés alapján az ítélőtábla hivatalból felülbírálta a Be. 671. §-a szerinti egyszerűsített felülvizsgálatra tartozó rendelkezéseket is.
- [49] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta.
- [50] Nem történt sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a) - f) pont], sem olyan relatív eljárási szabálysértés [Be. 609. § (1) és (2) bekezdés], amely az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna.
- [51] Az elsőfokú bíróság a Be. 164. § (1)-(3) bekezdésében írtakra is figyelemmel az ügyfelderítési kötelezettségének teljes mértékben eleget tett, a vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességükben értékelte, mérlegelése eredményéről számot adott.
- [52] A vádlottak személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket a másodfokú bíróság a következők szerint pontosítja a nyilvános ülésen tett nyilatkozatok alapján:
- [53] I. r. vádlott egyedül él, élettársa, tartásra szoruló hozzátartozója, betegsége nincs. A Cég1-nél dolgozik betanított munkásként, havi jövedelme nettó 170.000 forint, tartozás nem terheli. Más büntetőeljárás nincs vele szemben folyamatban.

- [54] II. r. vádlott a Cég2. kültagja, mely cég a közúti áruszállításban tevékenykedik, és nettó havi jövedelme 166.000 forint. A szervezetét folyamatos gyulladásban tartó betegsége van, mely az ízületeire és a szemére is kiterjed, arthritisben szenved és pikkelysömörrel is küzd, melyekre rendszeresen gyógyszert szed. Vagyont képezi egy Citroen Jumper típusú zárt furgon, 320.000 forint tartozás terheli, melyet 10 havi részletben törleszt, ebből 4 havi már kifizetésre került. Más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban.
- [55] I. r. vádlott előéleti adatait a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján a következők szerint helyesbíti:
- [56] A Btk. 97. § (1) bekezdése szerint a büntetőjogi felelősség megállapításához, büntetés kiszabásához vagy intézkedés alkalmazásához fűződő hátrányos jogkövetkezményt törvény állapíthat meg.
- [57] A Btk. 97.§ (2) bekezdése alapján a büntetőjogi felelősség megállapítására, a kiszabott büntetésre és az alkalmazott intézkedésre vonatkozó adatokat közhiteles hatósági nyilvántartás tartalmazza a törvényben meghatározott időpontig, ezt követően hátrányos jogkövetkezmény az elítélés miatt már nem állapítható meg az elítélttel szemben. A visszaesés és az ahhoz fűződő, e törvényben meghatározott hátrányos jogkövetkezmények a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 389. §-a szerint, az újabb bűncselekmény elkövetéséhez legközelebbi időpontban a bűnügyi nyilvántartásból beszerzett adatok alapján akkor is megállapítandók, ha utóbb ezek az adatok törlésre kerültek.
- [58] Mindezekre tekintettel az állapítható meg, hogy amely adatot a bűnügyi nyilvántartás már nem tartalmaz, az nem létező adatnak tekintendő. (BH.2019.154.)
- [59] A másodfokú bíróság által beszerzett, a másodfokú bírósági irat 12-I. sorszáma alatt található hatósági nyilvántartás már nem tartalmazza I. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítéletben feltüntetett, a Soproni Járásbíróság B.569/2012/34-I. számú ítéletét, az törlésre került, erre figyelemmel az I. r. vádlott e büntetésének mellőzése volt szükséges, ezáltal büntetlen előéletűnek tekintendő.
- [60] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítéletábra részben megalapozatlannak találta a Be. 592. § (2) bekezdés a), és c) pontja szerinti okokból, mert az több ponton hiányos, részben ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával és számítási hibát is vétett a II. r. vádlott által értékesített kábítószer tiszta hatóanyagának meghatározása során.
- [61] Ez a részbeni megalapozatlanság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján bizonyítás felvétele nélkül, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, továbbá ténybeli következtetés alapján kiküszöbölhető volt, ennek érdekében a másodfokú bíróság a megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki, illetve helyesbíti.
- [62] A 4. oldal 7. bekezdésében az alábbiakat tünteti fel:
- [63] I. r. vádlott vizeletének vizsgálata során 628,3 ng/ml koncentrációban  $\Delta^9$ -THC-COOH vegyület és 0,34 ug/ml amfetamin került kimutatásra, ami cannabis és amfetamin fogyasztást bizonyít. A vizsgálat opiátok, kokain és metabolitjai irányában, illetve új pszichoaktív vegyületek és

kábítószernek minősülő designer drogok, szintetikus kannabinoidok irányában negatív eredménnyel zárult.

- [64] Az I. r. vádlott kábítószer fogyasztó volt, az általa lakott ingatlanban talált kábítószereket saját fogyasztásra tartotta.
- [65] A 4. oldal 8. bekezdésében rögzíti, hogy a 15 darab kannabisz növényegyed száma a csekély mennyiség felső határát meghaladta, annak 300 %-a volt, de a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el, annak 15 %-a volt.
- [66] A 4. oldal 9. bekezdését kiegészíti azzal, hogy a lefoglalt badargomba 0,1 gramm pszilocin-bázis tartalma a csekély mennyiség felső határát nem haladta meg, annak 50 %-a volt, mely a jelentős mennyiség alsó határa 2,5 %-ának felel meg.
- [67] A 0,6 gramm pszilocibin-bázis tartalma pedig a csekély mennyiség felső határát meghaladta, annak 600 %-a volt, mely a jelentős mennyiség alsó határa 30 %-ának felel meg.
- [68] A 0,02 gramm amfetamin-bázis tartalom a csekély mennyiség felső határát nem haladta meg, annak 0,4 %-a volt, mely a jelentős mennyiség alsó határa 0,02 %-ának felel meg.
- [69] A lakásban a 15 darab növényegyeden kívül lefoglalt marihuána összömege 285,05 gramm volt, tiszta hatóanyagtartalmát tekintve 4,058 gramm, mely a csekély mennyiség felső határát nem haladta meg, annak 67,66 %-a volt, mely a jelentős mennyiség alsó határa 3,34 %-ának felel meg.
- [70] A 4. oldal 10. bekezdését úgy pontosítja, hogy a II. r. vádlott által birtokolt bűnjelekből mért és becsült totál-THC, amfetamin-bázis, pszilocin-bázis és pszilocibin-bázis együttes mennyisége a csekély mennyiség felső határát meghaladta, annak 1018,06 %-a volt, de nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 50,86 %-a volt.
- [71] A 4. oldal 11. bekezdéseként feltünteti, hogy II. r. vádlott vizeletének vizsgálata során 111,5 ng/ml koncentrációban  $\Delta^9$ -THC-COOH vegyület és 1,29 ug/ml amfetamin került kimutatásra, ami cannabis és amfetamin fogyasztást bizonyít. A vizsgálat opiátok, kokain és metabolitjai irányában, illetve új pszichoaktív vegyületek és kábítószernek minősülő designer drogok, szintetikus kannabinoidok irányában negatív eredménnyel zárult.
- [72] A II. r. vádlott kábítószer fogyasztó volt, a nála lefoglalt csekély mennyiség felső határát meghaladó, de a jelentős mennyiség alsó határát el nem érő kábítószereket az eljárás adatai alapján pontosan meg nem állapítható - nem cáfolhatóan a csekély mennyiséget meg nem haladó - részében saját fogyasztásra tartotta.
- [73] A 4. oldal utolsó és az 5. oldal első bekezdését úgy helyesbíti, hogy a II. r. vádlott által Személy1nak értékesített 60 gramm marihuána tiszta hatóanyag tartalma helyesen 0,12 gramm volt. A kábítószert grammonként 2.500 forint vételárért árulta, de azt nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy részére annak ellenértéke ténylegesen kifizetésre került-e.

- [74] Az így kiegészített, illetve helyesbített tényállás minden tekintetben megalapozottá vált, nem szenved a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól, így az a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.
- [75] A bizonyítékok értékelésével kapcsolatban megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett. Ismertette a vádlottak védekezését, azzal érdemben foglalkozott, értékelte a tanúvallomásokot, az igazságügyi szakértői véleményeket, az ismertetett okirati bizonyítékokat, egyenként és egymással összevetve is. Részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékot és miért fogadott el, másokat mely okból és miért vetett el.
- [76] A bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. A mérlegelő tevékenység az elsőfokú bíróság feladata, mely köteles az indokolásban számot adni döntéshozatali tevékenységéről, a felülbíráló bíróság pedig ezt jogosult és köteles ellenőrizni, hogy az megfelelt-e a törvényi előírásoknak, a logika szabályainak és teljes körű volt-e. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét akkor teljesíti, ha az ítélet indokolásából nyomon követhető, hogy melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak vett. A törvényen alapuló, irányadó gyakorlat értelmében megalapozott elsőfokú tényállás és az indokolási kötelezettség teljesítése esetén nincs lehetőség a bizonyítékok eltérő értékelésére.
- [77] A II. r. vádlott védője fellebbezésében, amikor a tényállás részbeni megalapozatlanságára utalt, valójában az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadta, mert álláspontja szerint Személy1 tanú első gyanúsítottai vallomása során előadottakat, melyben a II. r. vádlott kábítószer kereskedői tevékenységére utaló tényeket tárt fel, bizonyítékként nem lehetett volna figyelembe venni. A védő e körben azonban új érveket az elsőfokú bíróság előtt elhangzott perbeszédéhez képest nem hozott fel, a fellebbezése indokolásában megjelölt körülményekkel az elsőfokú bíróság már részletesen foglalkozott a mérlegelése során.
- [78] A másodfokú bíróság e körben a következőkre mutat rá:
- [79] A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy Személy1 tanú 2016. április 24. napjának 16 óra 45 perctől 2016. április 25. napjának 2 óra 30 percéig volt előállítás hatálya alatt (nyomozati irat 935. oldal).
- [80] Az előállítás végrehajtásáról készült rendőri jelentés szerint (nyomozati irat 931. oldal) felderítés keretében került sor a meghallgatására, és beszéde elkent, mozgása lassúbb, pupillája enyhén tágabb volt, melynek okaként azt adta elő, hogy marihuánát fogyasztott, melynek időpontjára nem nyilatkozott. Nála kábítószergyanús anyagot, mely a fogyasztásra egyértelműen utalt volna, nem találtak.
- [81] A beszerzett igazságügyi toxikológiai szakvélemény szerint (nyomozati irat 949. oldal) vizeletében 244,8 ng/ml koncentrációban  $\Delta^9$ -THC-COOH vegyület került kimutatásra, ami cannabis fogyasztást bizonyít. A szakértő a vizeletvizsgálat eredménye alapján a fogyasztás időpontjáról, gyakoriságáról, a kábítószeres befolyásoltság mértékéről és a fogyasztott szer mennyiségéről nem tudott nyilatkozni.
- [82] Személy1 tanút a nyomozó hatóság 2016. április 25. napján -mely vasárnapi nap volt - 2 óra 41 perckor hallgatta ki első ízben gyanúsítottként (nyomozati irat 957-969. oldal). Ekkor azt adta elő,

hogya az előző napon egyáltalán nem fogyasztott marihuánát, így kihallgatását tiszta tudattal teszi meg, nem áll semmilyen kábító vagy bódító szer hatása alatt. Azt nem vitatta, hogy fogyasztott marihuánát, de erre legutoljára pénteken került sor, arról nem kívánt nyilatkozni, hogy azt kitől vásárolta. Utalt arra is, hogy eddig kollégájától, II. r. vádlottól szerezte azt be, de ez alkalommal nem. II. r. vádlottal az Cég3ban együtt dolgoztak, itt tudta meg, körülbelül fél éve, hogy lehet tőle marihuánát szerezni. Arra pontosan nem tudott nyilatkozni, hogy mikor vásárolt tőle először és azt sem tudta pontosan, hogy hány alkalommal, de azt állította, hogy egy hónapban minimum 10 grammot biztosan megszerzett. Egy grammnak 2.500 forint volt az ára. Általában a pizzériában szólt neki, hogyha szüksége volt kábítószerre, ott azonban nem tartott magánál, a legtöbb alkalommal oda hívta őt a Cím1. szám elé, azt, hogy ott ki lakott, illetve, hogy ő hol lakott, nem tudta. Megadta telefonszámát, elmondta, hogy szombaton találkozott vele utoljára, amikor együtt szállítottak ki pizzát, amikor is kapott egy telefont, azt mondta, hogy nagy gáz van, kipattant az autóból és megkérte, hogy ugorjon be helyette másnap is dolgozni, és ezt követően nem tudta őt elérni. Viberen még rákérdezett, hogy mi van vele, de nem kapott választ.

- [83] Ezt követően a nyomozó hatóság tagjának kérdésére, hogy megmutatja-e a Viber üzeneteit, amelyet II. r. vádlottal váltott, úgy válaszolt, hogy persze, természetesen. Kérdésre, hogy szerepelnek-e ezek között az üzenetek között arra vonatkozó beszélgetések is, hogy kábítószer szeretne megszerezni és azt hol adja át, igennel nyilatkozott.
- [84] Ezt követően a kihallgatási jegyzőkönyv tanúsága szerint önként átadta a bekapcsolt mobiltelefonját a nyomozó hatóság részéről eljáró Személy2 rendőr alezredesnek és az ő jelenlétében folyamatos tájékoztatása mellett a Viber üzeneteket megtekintették és azokról Személy1 beleegyezésével képernyőfotókat készítettek, melyeket a jegyzőkönyvhöz csatoltak (nyomozati irat 971-977. oldal), a telefont nem foglalták le, annak nem látták indokát.
- [85] Arra a kérdésre, hogy van-e tudomása arról, hogy másnak is adott-e el kábítószer, illetőleg azt honnan szerzi be, Személy1 nem kívánt válaszolni, és közölte azt is, hogy nem szeretne II. r. vádlottal szembesítésen részt venni, csak ha nagyon-nagyon szükséges.
- [86] A nyomozati irat 1399. oldalán található rendőri jelentés szerint, melyet 2016. április 28. napján Személy2 címzetes rendőr alezredes készített, rögzítésre került, hogy a Személy1 gyanúsított kihallgatását végző Semély3 százados megkérte őt, hogy segítsen a gyanúsított Iphone típusú telefonján lévő adatok megismerésében. A gyanúsítottal együtt nézték végig a címjegyzéket, ott megtalálták telefonszámát, a gyanúsított elmondta, hogy Viber chatprogramon keresztül is tartották a kapcsolatot, ekkor a kihallgató tiszt megkérte, hogy készítsenek fényképet azokról a chat beszélgetésekről, amelyek arra utalnak, hogy Személy1 kábítószer vásárolhatott II. r. vádlottól. Ekkor Személy1val együtt átnézték a beszélgetéseket és amikor vásárlásra utaló beszélgetést látott, akkor megkérdezte Személy1t, hogy ez ténylegesen arra vonatkozik-e, és amikor igennel válaszolt, akkor képernyőfotót készítettek, amelyet a kihallgató tiszt hivatalos email címére küldtek el Személy1 email címéről.
- [87] Személy1 gyanúsított folytatódó kihallgatásáról 2016. április 29. napján készült jegyzőkönyv adatai szerint (nyomozati irat 979-985. oldal), miután a gyanúsított nyilatkozott, hogy nem áll semmilyen tudatmódosító szer hatása alatt és vallomását tiszta tudattal teszi meg, elmondta, hogy a korábbi vallomására emlékszik, azt teljes egészében fenntartja, megtekinteni nem szeretne volna. A Viber üzenetekre is emlékezett, de azok tartalmát illetően úgy nyilatkozott, hogy már nem tudja, hogy mit takarnak, nem emlékszik, régen volt.

- [88] 2017. április 25. napján került sor II. r. vádlott és Személy1 tanú szembesítésére 10 óra 10 perckor (nyomozati irat 1415-1418. oldal), mely eljárási cselekményen Személy1 a korábbi vallomásait, mely szerint a kábítószer a II. r. vádlottól vásárolta, nem tartotta fenn, azt állította, hogy nem igaz, amit a gyanúsított kihallgatásain előadott, akkor azt mondta, amit a rendőrök hallani szerettek volna.
- [89] Az ezt követően foganatosított folytatólagos gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyv tanúsága szerint (nyomozati irat 987-990. oldal) azt nyilatkozta, hogy nem volt igaz az az állítása, hogy a kábítószer II. r. vádlottól szerezte, de arra magyarázattal nem tudott szolgálni, hogy akkor mégis miért állított ilyet.
- [90] Ezt követően a nyomozati szakban még egy esetben hallgatták ki tanúként, 2017. december 15. napján (nyomozati irat 1409-1413. oldal), amikor is azt vallotta, hogy a korábban tett vallomását fenntartja, hogy melyiket, az a jegyzőkönyvből nem derült ki, és mást nem kívánt elmondani, kérdésekre sem volt hajlandó válaszolni.
- [91] A 2020. február 27. napján tartott tárgyaláson (67. számú tárgyalási jegyzőkönyv) a korábbi vallomásai elé tárását megelőzően úgy nyilatkozott, hogy az első gyanúsított vallomása nem igaz, nem volt olyan kapcsolata II. r. vádlottal, ami kábítószerrel összefüggésbe hozható lett volna. Kábítószer hatása alatt állt, amikor ezt a vallomását megtette, azért vallott így, mert a rendőrök ezt szerették volna hallani, akik II. r. vádlottat gyilkosság elkövetésével vádolták. Nem emlékezett arra, hogy hogyan kerültek részletek a jegyzőkönyvbe, de állította, hogy amit mondott, az nem volt igaz. A telefonját elvették és nézegették a Viber üzeneteket, de szerinte ebből semmi konkrét nem derült ki. Azt nem vitatta, hogy ezek valós üzenetek voltak, de ő nem nézte meg, hogy a telefonjában miket nézegettek a rendőrök. Arra a bírói kérdésre, hogy az üzenetek között fellelhető „Hozzak füvet?” kérdés mit takar, nem válaszolt.
- [92] A vallomásai elé tárását követően úgy nyilatkozott, hogy csak azokat tartja fenn, amelyekben nem tett terhelő vallomást II. r. vádlottra, azok ellentmondásosságának az okát nem kívánta megfogalmazni, de többször utalt arra, hogy a rendőrök II. r. vádlottat gyilkosság miatt keresték, a kábítószer szóba sem jött, és ő megijedt, és ezért tett ilyen tartalmú előadást.
- [93] Mindezek alapján kétségtelenül megállapítható, hogy Személy1 előállításáról szóló rendőri jelentés felvetette annak a lehetőségét, hogy a tanú kábítószerrel befolyásolt állapotban volt, amelyet maga Személy1 sem vitatott, és amit a toxikológiai szakvélemény is igazolt, azonban e körülmény a nyomozó hatóság tagjait az iratokból megállapíthatóan még nagyobb körültekintésre sarkallta. A tanú gyanúsított kihallgatására az előállítását követően 11 órával később került sor, ezt a tanú a tárgyaláson nehezményezte is, utalva arra, hogy 12 órát várazkodtatták. A kihallgatás kezdetén hozzá intézett kérdésre válaszolva közölte, hogy az előző napon egyáltalán nem fogyasztott marihuánát, így vallomását tiszta tudattal teszi meg, nem áll semmilyen kábító vagy bódító szer hatása alatt. Tájékoztatta a hatóságot arról is, hogy pénteken fogyasztott utoljára kábítószer. A kihallgatására vasárnap hajnalban került sor, nála előállításakor kábítószer nem találtak, így az előállítása és kihallgatása közötti időben sem történhetett fogyasztás. A hozzá intézett kérdésekre adekvát válaszokat adott, együttműködő volt, viselkedésében semmilyen zavar, mint amelyet korábban észleltek nála, nem volt fellelhető. E vallomását egyébként néhány nappal később, annak tisztázását követően, hogy továbbra sem áll semmilyen kábító, bódító hatású anyag hatása alatt, változatlanul

fenntartotta. Arra, hogy e vallomástétele előtt is esetlegesen kábítószer fogyasztott volna, adat szintén nem merült fel.

- [94] A fenti bizonyítékok mérlegelését követően az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy Személy1 tanú gyanúsítottai vallomástételének első kihallgatásakor nem volt akadálya, a kihallgatható állapotban volt, akárcsak második alkalommal is és fel tudta mérni a vallomás megtagadásának okait és a vallomástétel következményeit, eljárási jogai nem sérültek, a gyakorlásukban akadályozva nem volt. A Be. 167. § (5) bekezdésében meghatározott azon körülmény, amelyre a védő utalni próbált, mely szerint nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközökből származó tény, amelyet a bíróság, ügyészség, nyomozó hatóság a résztvevők eljárási jogainak lényeges sérelmével szerzett volna meg, nem állt fenn. Személy1 tanú különböző eljárási pozícióban tett vallomásai bizonyítékként figyelembe vehetők voltak, mert azok beszerzésére törvényesen került sor és mivel a tárgyalási nyilatkozatai alapján még a tanú számára is nyilvánvalóvá vált, hogy azokban jelentős ellentmondások vannak, a törvényszék mérlegeléssel döntötte el az egyéb bizonyítékok figyelembevételével, hogy azok közül melyiket fogadja el. Ennek indokát is adta, értékelésével a másodfokú bíróság is egyetértett.
- [95] A II. r. vádlottat terhelő vallomásai visszavonására a tanú elfogadható magyarázattal szolgálni nem tudott, a tárgyaláson kifejtett azon indoka, hogy előtte a rendőrök II. r. vádlottat gyilkosság elkövetésével gyanúsították, és a kábítószer szóba sem jött és ezek után mégis kábítószer kereskedéssel hozta őt összefüggésbe, úgy, hogy közben azt állította, hogy azt vallotta a kihallgatásakor, amit a rendőrök hallani szerettek volna, teljesen logikátlan és életszerűtlen.
- [96] A telefonjából lementett Viber üzenetek kapcsán tett azon állítása sem foghatott helyt, hogy az tőle függetlenül történt, és a rendőrök nézegették a készülékét és kifényképezték, amiről úgy gondolták, hogy jelentősége lehet. Egyrészt a kihallgatása során maga hozta szóba, hogy próbálta elérni Viber alkalmazáson keresztül is a II. r. vádlottat, aki nem válaszolt a megkeresésére, és ezt követően tették fel neki a kérdést, hogy megmutatná-e az üzeneteit, másrészt ekkor már beszámolt arról, hogy a II. r. vádlottól szokott kábítószer vásárolni és a kihallgatási jegyzőkönyv, valamint a hivatalos feljegyzés tanúsága szerint is együtt nézték át az üzeneteit a nyomozó hatóság tagjaival. Ennek során pedig csak azok az üzenetek kerültek kifényképezésre, amelyeket ő hozott a kábítószer beszerzéssel összefüggésbe. Arra a bírói kérdésre, hogy akkor a „Hozzak füvet?” kérdés mit jelentett, nem volt hajlandó válaszolni.
- [97] E körülményekre is figyelemmel megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság helytálló mérlegeléssel fogadta el a tanú első gyanúsítottai kihallgatása során mondottakat, amelynek során a II. r. vádlottat kábítószer értékesítéssel terhelte, s ebből megállapítható volt az is, hogy a II. r. vádlott mit, milyen áron és milyen rendszerességgel adott el számára. Az elsőfokú bíróság az ítélet 4. oldal utolsó és 5. oldal első bekezdésében helyesen rögzítette az erre vonatkozó megállapításokat, s indokolásában pedig azt, hogy az eladott mennyiség tiszta hatóanyag tartalmát becsléssel kell megállapítani, de ennek során számítási hibát vétett, melyet a másodfokú bíróság korrigált. A 60 gramm értékesített marihuána tiszta hatóanyag tartalmát 0,12 grammban állapítva meg. A tanú vallomásából az is rögzíthető volt, hogy a kábítószer grammonként 2.500 forint vételárért árulta a II. r. vádlott, azonban arra vonatkozóan nem állt rendelkezésre adat, hogy ez az ellenérték ténylegesen kifizetésre került-e a számára.
- [98] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás az általa elfogadott bizonyítékok tartalma tükrében további korrekciókat igényelt, melyeknek indokai a következők:

- [99] A 4. oldal 7. bekezdésének kiegészítésére, az I. r. vádlott kábítószer fogyasztói voltának megállapítására egyrészt az igazságügyi toxikológiai szakértői vélemény adatai (nyomozati irat 779. oldal), mely szerint az I. r. vádlott vizeletében találtak kábítószer, cannabis és amfetamin fogyasztás is kimutatható volt, másrészt az I. r. vádlott vallomása alapján került sor. E szerek birtoklását a házkutatási és lefoglalási jegyzőkönyvek adatai is alátámasztották.
- [100] Ezen túlmenően indokolt volt annak megállapítása is, hogy az I. r. vádlott által lakott ingatlanban talált kábítószereket az I. r. vádlott saját fogyasztás céljából tartotta. Az elsőfokú bíróság a vádlott kereskedői magatartásának megállapítására nem látott alapot, az I. r. vádlott azon állítását pedig semmi nem cáfolta, hogy a nála talált kábítószer mennyiséget saját fogyasztásra szánta, figyelembe véve azt is, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján ténylegesen kábítószer fogyasztó volt.
- [101] A II. r. vádlott által bérelt lakásban talált kábítószerek vonatkozásában az alábbiakat szükséges rögzíteni.
- [102] Az elsőfokú bíróság a lefoglalt badargombok bázis tartalmát és az amfetamin-bázis mennyiséget is helytállóan állapította meg, azonban ezek százalékos mennyiségi arányát nem rögzítette, ezért azt a másodfokú bíróság pótolta a vegyész szakértői vélemény alapján, hogy a különböző típusú kábítószerek mennyiségének az összesítésekor nyomon követhető legyen a teljes kábítószer mennyiség százalékos aránya.
- [103] Ugyancsak helyesen került megállapításra a lakásban talált növényegyedek száma, azonban az ezen kívül lefoglalt marihuána összömege a szemle jegyzőkönyv és a vegyész szakértői vélemény adatai alapján korrigálásra szorult, az összesen 285,05 gramm volt, melynek tiszta hatóanyag tartalma részben becsléssel, részben méréssel 4,058 grammban volt rögzíthető, a II. r. vádlott számára legkedvezőbb értékekkel számolva.
- [104] A cannabis tartalmú kábítószerek esetében is megállapította a másodfokú bíróság azok mennyiségi százalékos arányát, és e körben a cannabis növényegyedek esetében a tőszámra volt figyelemmel.
- [105] A Btk. 461. § (2) bekezdése alapján a 176-180. § alkalmazásában a kábítószer csekély mennyiségű, ha cannabis növény esetén a növényegyedek száma legfeljebb öt.
- [106] A (3) bekezdés a) pontja szerint pedig a kábítószer jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószerre meghatározott csekély mennyiség felső határának a húszszorosa.
- [107] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a szóbeli indokolása során utalt ugyan a tőszám alapján történő mennyiségi meghatározásra, mégsem ezt, hanem a vegyészszakértői véleményben feltüntetett, a lefoglalt 15 darab növényegyedről lefejtett levelek és ágvégződés mért értékét vette alapul a mennyiségi százalékos arány megállapításakor, ezért ezeket az értékeket a tőszám alapján szükséges volt korrigálni.
- [108] A lakásban talált különböző típusú kábítószerek összesített százalékos mennyiségi arányának a feltüntetésére ezáltal a helyesbített adatok alapján került sor.

- [109] A 4. oldal 11. bekezdése feltüntetésének az alapját az képezte, hogy a II. r. vádlott esetében is megállapítható volt egyrészt a toxikológiai szakvélemény (nyomozati irat 789. oldal), másrészt a saját elmondása alapján az, hogy az, hogy kábítószer fogyasztó. Ő is hivatkozott az I. r. vádlotthoz hasonlóan arra, hogy a nála lefoglalt kábítószereket saját fogyasztásra tartotta. Esetében azonban az értékesítés is adatokkal alátámasztott volt, így ez a védekezése nem volt elfogadható, ugyanakkor nem lehetett következtetést levonni arra, hogy mekkora mennyiséget szánt fogyasztásra, vagy értékesítésre. Erre figyelemmel az ítélet tábla a Be. 7.§ (4) bekezdésében írt azon rendelkezésre figyelemmel, miszerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény a terhelt terhére nem értékelhető, kizárólag azt állapíthatta meg a tényállásban, hogy a lakáson tartott kábítószer nem cáfolhatóan csekély mennyiséget meg nem haladó része szolgált a vádlott saját fogyasztását. E mennyiség ugyanis a kereskedésbe beolvad, míg ezt meghaladó mennyiségre elkövetett kábítószer-birtoklás a kereskedéssel valóságos alaki halmazatot alkot, mely a jelen esetben bűnhalmazathoz és a vádlott cselekményének hátrányosabb megítéléshez vezetett volna.
- [110] Az elsőfokú bíróság a kiegészített tényállás alapján okszerűen vont következtetést I. r. és II. r. vádlott bűnösségére és a cselekmények minősítése is megfelel az anyagi jogszabálynak, a tényállásban történt pontosítások azt nem érintik.
- [111] I. r. vádlott esetében a védő által hivatkozott, a Btk. 178. § (5) bekezdése szerinti minősítés, mely csekély mennyiségű kábítószerre megvalósított termesztést vagy tartást feltételez, nem jöhetett szóba, ugyanis az I. r. vádlottnál talált, általa termesztett illetve tartott kábítószer mennyisége jelentős volt.
- [112] A Btk. 178. § (6) bekezdése alapján, aki kábítószer fogyaszt, illetve csekély mennyiségű kábítószer fogyasztás céljából megszerez vagy tart, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, kábítószer birtoklás vétsége miatt 2 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.
- [113] Az ítélet tábla kiegészítette a tényállást azzal, hogy a terhelt saját fogyasztása biztosítása végett termesztette a kábítószer, mely megállapítás a forgalomba hozatali szándékot kizárta, de e tény rögzítése a cselekmény minősítését nem érintette. Ha az elkövető ugyanis a fogyasztáson felül alapeseti, vagy jelentős, vagy különösen jelentős mennyiségre elkövetett mennyiségre követ el súlyosabb bűncselekményt, a fogyasztói pozícióját elveszíti, és a megvalósított elkövetői magatartásokhoz igazodó mennyiségek alapján kell a cselekményét minősíteni, ezért a súlyosabb elkövetői magatartásba a kábítószer-fogyasztás beolvadt. Erre figyelemmel is helyesen értékelte az I. r. vádlott cselekményét a törvényszék a Btk. 178. § (1) bekezdés I. és IV. fordulatában meghatározott és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklás büntetteként, így az enyhébb minősítést célzó védői indítványnak nem volt alapja.
- [114] II. r. vádlott esetében a tényállás korrekciója ugyancsak nem vezetett a minősítés megváltoztatásához. Már azzal, hogy Személy1 részére 2015. októbertől 2016. áprilisáig rendszeresen értékesített összességében a csekély mennyiséget meg nem haladó mennyiségű marihuánát megvalósította a Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző kábítószer-kereskedelem büntetettét. A II.r. vádlott ezen felül a lakásában talált kábítószernek nem cáfolhatóan csupán csekély mennyiséget meg nem haladó részét tartotta saját fogyasztásra.
- [115] Ezen adatok alapján cselekménye a Btk. 178. § (6) bekezdésében meghatározott kábítószer birtoklás vétségét is megvalósítaná, azonban figyelemmel arra, hogy a büntetőjogi felelősségét helyesen a

Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatóban meghatározott és e szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében állapította meg az elsőfokú bíróság a kereskedői magatartására figyelemmel, mely bűncselekmény 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, a bűnösségének kimondására a kábítószer birtoklás vétsége miatt, és halmazati büntetés kiszabására annak szubszidiárius jellege folytán nem kerülhetett sor (EBH2016.B.15.).

- [116] Az elsőfokú bíróság a büntetiskiszabási körülményeket jórészt helyesen tárta fel, azok a következőkkel szorulnak pontosításra:
- [117] Az I. r. vádlottat a bűnügyi nyilvántartás adatai alapján büntetlen előéletűnek kell tekinteni, mely körülmény a javára írható, értelemszerűen a súlyosító körülmények körében az erre történt utalást mellőzni kellett.
- [118] A II. r. vádlott esetében szintén a javára kellett értékelni a feltüntetett betegségeit. Az 56/2007.BK. vélemény szerint ugyanis az elkövető betegsége, jelentős mérvű rokkantsága vagy egyéb olyan körülmény, amely a büntetés elviselését megnehezíti, enyhítő hatású, és akkor is értékelendő, ha a bűncselekmény elkövetése után állott elő.
- [119] Az I. r. vádlott tekintetében további lényeges enyhítő körülmény az általa birtokolt kábítószernek a jelentős mennyiség alsó határát alig meghaladó mennyisége.
- [120] Az I. r. vádlott javára és terhére mérlegelhető körülmények figyelembevételével, az I. r. vádlott életvitelében bekövetkezett jelentős mértékű változást is értékelve, a másodfokú bíróság a kiszabott büntetés lényeges enyhítésére látott alapot.
- [121] Az I. r. vádlott a cselekmény elkövetését megbánta, kábítószer fogyasztó életmódjával felhagyott, munkahellyel, rendszeres jövedelemmel rendelkezik, családi kapcsolatait helyre állította, a jövőre nézve is vannak tervei, saját vállalkozást szeretne indítani, melynek az alapjait már elkezdte lerakni. A cselekmény elkövetésétől igen jelentős idő telt el, melynek során egy évig kényszerintézkedés hatálya alatt is állt, az eljárás elhúzódása neki nem róható fel. A minősítést megalapozó kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határához közeli, mely enyhítő körülmények együttesen a kiszabott büntetés enyhítése irányába mutatnak és lehetőséget teremtenek a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott enyhítő szakasz alkalmazására. E szabály alkalmazásával az ítéletábla az I. r. vádlottal szemben a törvényi minimumként meghatározott 2 év szabadságvesztést szabta ki, melynek végrehajtási fokozatát a Btk. 37.§ (2) bekezdés a) pontja alapján börtönben jelölte meg.
- [122] Az I. r. vádlott megváltozott magatartására tekintettel lehetőséget látott a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére, melynek időtartamát a törvényi maximumban, 5 évben határozta meg.
- [123] Ugyanakkor indokoltnak látta vele szemben a felfüggesztés próbaidejére a Btk. 69. § (1) bekezdés e) pontja alapján pártfogó felügyelet intézkedés alkalmazását is.
- [124] A pártfogó felügyelet a bűncselekményt elkövetők ellenőrzésén, irányításán keresztül az újabb bűncselekmény megelőzését, továbbá a társadalomba beilleszkedésük elősegítését és támogatását szolgáló intézkedés. Elrendelésekor a másodfokú bíróság figyelembe vette az I. r. vádlott által elkövetett bűncselekményt, és vizsgálta az elkövető személyi körülményeit is. Ezek együttes

tanulmányozása alapján akként foglalt állást, hogy szükséges az elkövető magatartásának hatóság általi kontrollja a vádlott a jogkövető magatartásának az elősegítése érdekében.

- [125] A közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását mellőzte, mert annak a Btk. 61. § (1) bekezdésében foglalt feltételei nem állnak fent.
- [126] Rögzítette még a másodfokú bíróság, hogy a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés a kiszabott szabadságvesztés végrehajtása esetére vonatkozik.
- [127] II. r. vádlott vonatkozásában az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket a másodfokú bíróság által tett kiegészítést is figyelembevéve helytállóan értékelte. A tényállásból megállapíthatóan rendszeresen kábítószerrel értékesítő II. r. vádlottal szemben, aki a kereskedői típusú magatartást huzamosabb időn át valósította meg, további enyhítésre nem látott alapot.
- [128] A vele szemben kiszabott büntetés neme és mértéke is megfelelően szolgálja a büntetési célokat és a felfüggesztés próbaideje is helytállóan került megállapításra. A II. r. vádlott életvitelében bekövetkezett jelentős mérvű változás nem maradt értékelés nélkül, az megalapozta a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdés c) pontjában foglalt enyhítő szakasz alkalmazását. Ezen túlmenően nyilvánvalóan a vádlott betegsége is ismert volt az elsőfokú bíróság előtt, bár azt külön az enyhítő körülmények sorában nem nevesítette. A másodfokú eljárásban további, a vádlott javát szolgáló körülmények, melyek a kiszabott büntetés enyhítésére alapot szolgáltatnának, nem merültek fel. Az, hogy a II. r. vádlott az eltelt időszakban is az életvitelében elindított változást igyekezett követni, azt igazolta, hogy méltó volt az elsőfokú bíróság által adott bizalomra, mely egyrészt az enyhítő szakasz alkalmazásában, másrészt a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésében mutatkozott meg. A kiszabott büntetés arányban áll a vád tárgyává tett bűncselekmény konkrét tárgyi súlyával, igazodik a bűnösség fokához és az elkövető társadalomra veszélyességéhez is. Ez a joghátrány alkalmas a Btk. 79. §-ában megfogalmazott általános és egyéni büntetési célok elérésére.
- [129] Mindezekből következően az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezések közül az I. r. vádlott védőjének a fellebbezése bizonyult alaposnak bizonyult, a II. r. vádlott és védője által enyhítést célzóan bejelentett jogorvoslati kérelem nem volt helytálló, és értelemszerűen a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés sem foghatott helyt.
- [130] A 8/2015. (IV. 17.) számú AB határozatban az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az 1978. évi IV. törvény 104. § (1) bekezdése és a Btk. 102. § (1) bekezdése alkalmazásakor az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, és arról az ítéletben rendelkezzen.
- [131] A határozat kifejti, hogy „A mentesítés alapjogi forrása az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az emberi méltósághoz való jog. Az Alkotmánybíróság szerint az emberi méltósághoz való jogból következik, hogy az elítélteknek lehetőséget kell biztosítani a rehabilitációra, arra, hogy jogsértés nélkül helytálljanak egy szabad társadalom feltételei között. A reszocializáció pedig megköveteli, hogy az arra objektív szempontok alapján érdemesült elkövető számára egy későbbi, büntetéstől mentes életvitel feltételeit a jog megteremtse. Ez nem csupán a terhelt érdeke, hanem a társadalomé is, minthogy a büntetőjogon kívüli megszorítások megszűnésével, a büntetlen előéletűeket megillető tisztségek ellátására, állások betöltésére való új lehetőségek megnyílása növeli elhelyezkedési

esélyeiket, ami pedig csökkenti a társadalmi gondoskodás költségeit, lehetővé teszi az elítélt számára a bűnismétlés elkerülését.”

- [132] A Btk. 102. § (1) bekezdés értelmében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság ítéletében előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha arra érdemes.
- [133] A büntetett előlélethez fűződő hátrányok alóli előzetes mentesítés kivételes, mérlegelésen alapuló, rendkívüli jellegű intézkedés. A felfüggesztés feltételeinek fennállása nem jelenti automatikusan az érdemesség meglétét. Az ítélkezési gyakorlat szerint az érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, a bűncselekmény jellegét, az elkövetés körülményeit és annak indítóokát összevetve kell értékelni [BJD 9986.], de jelentősége van a terhelt által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyának és a cselekmény jellegének is [BH 1983. 221.].
- [134] A bíróság által a büntetés kiszabása körében már értékelt, és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését alátámasztó körülmények az érdemességet megalapozhatják [BJD 8779.], de egyben ki is zárhatják. A már értékelt körülményeknek az érdemesség vizsgálata során történő ismételt figyelembevétel tehát a kétszeres értékelés tilalmát nem sérti.
- [135] Az kétségtelen tény, hogy a II. r. vádlott büntetlen előéletű volt a bűncselekmény elkövetésekor, az I. r. vádlottat pedig büntetlen előéletűnek kell tekinteni és újabb büntetőeljárás nem indult ellenük, ezáltal életvitelük kedvező képet mutat, azonban nem hagyható figyelmen kívül az általuk elkövetett bűncselekmény jellege, azok kiemelkedő társadalomra veszélyessége és az sem, hogy az elkövetési idő huzamosabb idejű volt.
- [136] A büntetés kiszabása során a javukra szolgáló körülmények maximálisan értékelésre kerültek, a büntetések kiszabására enyhítő szakasz alkalmazásával került sor, ezek további kedvezmény alapját már nem szolgálhatják.
- [137] Az így megállapított joghátrány szükséges, de egyben elégséges is az egyéni és az általános megelőzés megvalósításához, ez előmozdíthatja a társadalom tagjaiban a jogkövető magatartást.
- [138] Az elsőfokú bíróság a lefoglalt bűnjelkekről kimerítően és helytállóan rendelkezett, az annyi pontosítást igényelt, hogy a bűnjeljegyzék 13. és 14. tétele száma alatti telefonszám és SIM kártyát Személyi és nem II. r. vádlottnak kell kiadni a Be. 321. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel arra, hogy e tárgyak az ő tulajdonát képezik, azok tőle kerültek lefoglalásra 2016. április 29. napján (nyomozati irat 1401-1407. oldal).
- [139] A megállapított tényállás szerint II. r. vádlott 2015. októberétől 2016. április 24. napjáig pontosan meg nem állapítható körülmények között hozzákerült marihuánából összesen 60 gramm, 0,12 gramm tiszta hatóanyag tartalmú marihuánát értékesített Személyi részére, grammonként 2.500 forintért. Azt azonban nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy részére annak ellenértéke ténylegesen kifizetésre került-e. Erre figyelemmel a Btk. 74. § (1) bekezdés c) pontja alapján vagyoneklobzást nem lehetett vele szemben alkalmazni.
- [140] Az elsőfokú bíróság az eljárás során felmerült bűnügyi költség összegét helytállóan állapította meg, az egyes vádlottakat terhelő bűnügyi költség összege tekintetében azonban tévesen rendelkezett.

- [141] Az eljárás során az ujjnyomat szakértői vélemények elkészítésével 1.182.853 forint bünyügyi költség merült fel. A szakértő kirendelésére a nyomozás kezdeti szakaszában, az I. r. vádlott által lakott lakásban lefoglalt tárgyak vonatkozásában került sor, az I. r. vádlott gyanúsított kihallgatását megelőzően, amikor még a nyomozó hatóság nem rendelkezett kellő információval arról, hogy az ügy szempontjából esetleg jelentőséggel bíró tárgyak kivel hozhatók összefüggésbe. Az I. r. vádlott a gyanúsított vallomásában később ismerte el, hogy bizonyos írások tőle származnak, illetve ő birtokolta a tárgyakat, ezért a szakértő kirendelése nem volt szükségtelen. Az abból nyert információk azonban az eljárás során különösebb bizonyító erővel nem bírtak, nem kerültek felhasználásra, ugyanakkor az elkészítés költsége aránytalanul magas volt. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a vádlottakat, tekintettel arra, hogy a szakértői vélemény egy esetben a II. r. vádlottat is érintette, az ő ujjnyomata is felismerhető volt, a Be. 574. § (5) bekezdése alapján e költség megfizetése alól mentesítette, és megállapította, hogy azt az állam viseli.
- [142] Ezen túlmenően mindkét vádlott külön-külön viseli a saját cselekvőségükkel kapcsolatban felmerült szakértői díjakat, illetve tanúk útiköltsége révén keletkezett bünyügyi költséget, a tárgyaláson kihallgatott szakértők megjelenésével felmerült díjat pedig fele-fele arányban viselik, mert az mindkettőjük cselekményére vonatkozott. E megosztási arányt figyelembe az I. r. vádlottat terhelő bünyügyi költség összege helyesen 1.298.921 forint, míg a II. r. vádlottat terhelő bünyügyi költség összege 2.429.149 forint.
- [143] A rendelkezésre álló iratok alapján az I. r. vádlott esetében helyesbítette az őrizetben, az előzetes letartóztatásban, valamint a házi őrizetben töltött idő tartamát.
- [144] A beszámításra vonatkozó rendelkezést a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint a szabadságvesztés büntetés megváltozott végrehajtási fokozatához igazodóan pontosította és megállapította, hogy az a szabadságvesztés végrehajtása esetére vonatkozik.
- [145] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés f) pontjában írt személyes adatok vonatkozásában feltüntette az ítélet tábla az I. r. vádlott tényleges tartózkodási helyét és kézbesítési címét, és a II. r. vádlott lakóhelyét, valamint tényleges tartózkodási helyét és kézbesítési címét.
- [146] Fenti indokokra figyelemmel az ítélet tábla - a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - a Be. 606. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. és II. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatta, míg egyéb, törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helyben hagyta.
- [147] Megállapította az ítélet tábla a másodfokú eljárás során az I. r. vádlott kirendelt védőjének díjaként felmerült bünyügyi költséget a Be. 613. § (1) bekezdése alapján és arról a Be. 613. § (2) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli, mert az I. r. vádlott védőjének a fellebbezése eredményes volt.
- [148] A másodfokú bíróság ítéletével szembeni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2020. október 28. napján

dr. Szalai Géza s.k.  
a tanács elnöke

dr. Bíró Emese s.k.  
előadó bíró

dr. Sárecz Szabina Martina s.k.  
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2020. március 10. napján kelt 24.B.781/2018/71. számú ítélete I. r. és II. r. vádlott vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.119/2020/15. számú ítéletével 2020. október 28. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2020. október 28. napján

dr. Szalai Géza s.k.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:  
Panykó Mihályné  
tisztviselő

Az ítélet írásbafoglalva 2020. november 20. napján

- Li:1) Készítsen 15 példány kiadmányt  
2)Az ítéletet adja ki -vádlottaknak (I., II. r.)  
-védőknek @ úton  
-Fővárosi Főügyészségnek hiv. számra @ úton

- Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek hiv. számra @ úton
- Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalának első-másodfokú
- Személyi vagyoni érdekeltnek

ítéletkiadmányt eredeti bírói aláírással Bj.1745/2018. számra hivatkozással

3) Értesítőkre külön utasítás

4) Az ítélet 3 kiadmányát az ügy összes iratával küldje vissza a Fővárosi Törvényszéknek

5) Az anonimizálást végezze el

6) Bef. kiv.

7) Irrattár

Budapest, 2020. november 27. napján

dr. Szalai Géza  
a tanács elnöke